

➤ Залучення нових клієнтів → інноваційні технології дозволяють підприємствам створювати нові продукти та послуги, які відповідають потребам ринку, що сприяє залученню нових клієнтів та розширенню аудиторії.

➤ Покращення якості продукції → застосування інноваційних технологій дозволяє підприємствам покращити якість своєї продукції або послуг, що сприяє збільшенню задоволеності клієнтів та збільшенню конкурентоспроможності.

➤ Підвищення конкурентоспроможності → впровадження інноваційних технологій допомагає підприємствам підтримувати свою конкурентоспроможність на ринку, що дозволяє займати лідерську позицію в галузі та виходити на нові споживчі ринки.

➤ Ефективне управління → інноваційні технології в сфері підприємництва забезпечують збір та аналіз даних, автоматизують процеси управління, що сприяє приймати якісні обґрунтовані управлінські рішення.

Крім вищезазначеного, доведено, що інноваційні технології можуть допомагати підприємствам бути більш екологічно-орієнтованими, зменшуючи витрати ресурсів та негативний вплив на навколишнє середовище.

Отже, інноваційні технології відіграють важливу роль у підприємстві, допомагаючи вирішувати різноманітні завдання, відкриваючи нові можливості для розвитку бізнесу. Таким чином, інноваційні технології є вирішальним чинником для успіху бізнесу, що значно підвищує ефективність виробництва, сприяє оптимізації управління бізнес-процесом.

Література:

1. Харченко Т. Інноваційні технології в управлінні бізнес-процесами підприємств. *Держава та регіони*. 2019. Серія: Економіка та підприємництво. С. 130–133.

URL: http://www.econom.stateandregions.zp.ua/journal/2019/4_2019/25.pdf (дата звернення: 10.12.2023).

2. Meeta Dasgupta. Technological Innovation and Role of Technology Strategy: Towards Development of a Model. Meeta Dasgupta, Prof. A. Sahay, Prof. R. Gupta. 9th Global Conference on Business & Economics. 2022. December 12. С. 47.

Пітел Н.С., кандидат економічних наук, доцент
Бирлівський А.Ю., здобувач групи УП-22М
Центральноукраїнський національний технічний університет
м. Кропивницький, Україна

ОСОБЛИВОСТІ ТРУДОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ: РЕГІОНАЛЬНИЙ АСПЕКТ

Прискорення темпів соціально-економічного та інноваційного розвитку регіонів України безпосередньо залежить від підвищення продуктивності людської праці на основі піднесення ролі новітніх знань, зростання професійної майстерності. Домогтися цього неможливо без збереження та розвитку трудового потенціалу населення, який має характеризуватися міцним здоров'ям, високим рівнем загальної та професійної освіти, схильністю до безперервного навчання та інновацій, професійною мобільністю [1, с. 5].

Дослідження трудового потенціалу регіону є надзвичайно актуальним з кількох причин: по-перше, такий аналіз дає можливість зрозуміти сильні та слабкі сторони трудового потенціалу регіону, що в свою чергу допомагає визначити стратегічні напрямки розвитку; по-друге, розуміння трудового потенціалу регіону є ключовим в контексті забезпечення розвитку бізнесу та промисловості; по-третє, у зв'язку з відтоком молодого та перспективної робочої сили закордон, дослідження трудового потенціалу регіону дозволяє виявити причини такого явища, а також визначити шляхи збереження і повернення кваліфікованих фахівців тощо.

Трудовий потенціал Кіровоградської області визначається різноманітними чинниками, які включають рівень освіти, доступність робочої сили, рівень безробіття, підприємництво та бізнес-середовище, а також розвиток інфраструктури та соціально-економічний розвиток області. Одна з основних особливостей трудового потенціалу регіону - це високий рівень освіти населення. В області діють ряд вищих навчальних закладів, що забезпечує наявність висококваліфікованих кадрів. З іншого боку, важливою проблемою є відтік молодих фахівців до інших регіонів або за кордон. Це може призвести до дефіциту кваліфікованих кадрів у деяких сферах.

Трудовий потенціал Кіровоградського регіону стикається з низкою проблем, які впливають на соціально-економічний розвиток та здатність регіону забезпечити якісну робочу силу для галузей господарювання. Деякі з цих проблем показано на рис.1.

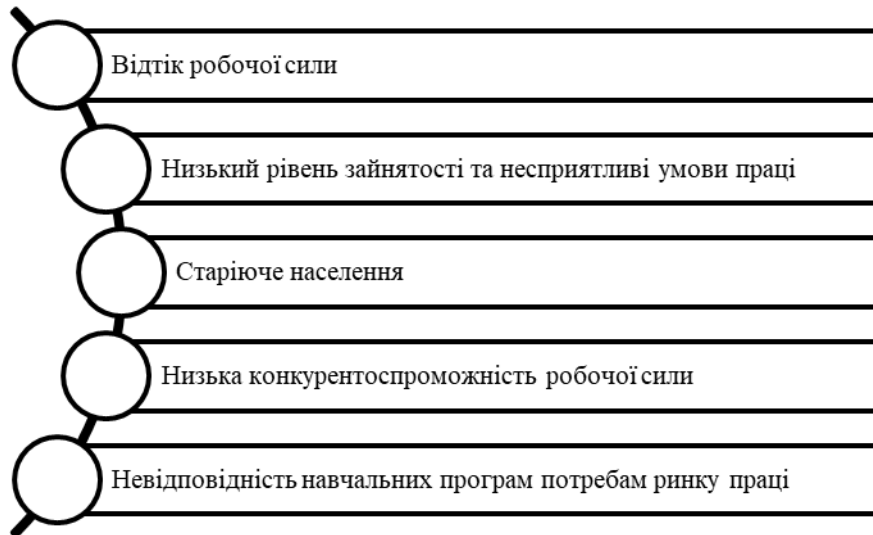

Рис. 1. Чинники нівелювання трудового потенціалу регіону

Аналізуючи рис.1, бачимо, що проблеми трудового потенціалу регіону можуть включати:

1. Відтік робочої сили: Молоді та кваліфіковані працівники залишають регіон у пошуках кращих можливостей заробітку та кар'єрного росту, що може створювати дефіцит кваліфікованих робочих кадрів на місцевих підприємствах.

2. Низький рівень зайнятості: Безробіття та низькі рівні зайнятості, брак робочих місць, особливо серед молоді, можуть впливати на соціально-економічний розвиток регіону та становити соціальну загрозу. Разом з цим, низькі зарплати, відсутність соціальних гарантій та нестабільність умов праці можуть призвести до втрати мотивації працівників та зниження продуктивності праці.

3. Старіюче населення: Тенденція до старіння населення може призвести до зменшення робочої сили та викликати проблеми у забезпеченні потреб ринку праці.

4. Низька конкурентоспроможність робочої сили: Наявність нестабільної робочої сили та низький рівень кваліфікації можуть обмежити інвестиційний та економічний потенціал регіону.

5. Невідповідність навчальних програм потребам ринку праці: Застарілі навчальні програми, відсутність необхідних навичок та кваліфікації, незадовільна підготовка кадрів можуть призвести до низького рівня конкурентоспроможності молодих спеціалістів відповідно інноваційним вимогам на ринку праці.

Для вирішення цих проблем необхідні комплексні заходи, включаючи політику стимулювання зайнятості, модернізацію системи освіти та підвищення конкурентоспроможності місцевої економіки. Також важливо створення сприятливого

бізнес-середовища для надходження інвестицій та розвитку підприємництва, що сприятиме збільшенню кількості робочих місць та збільшенню трудового потенціалу регіону.

Перспективи розвитку трудового потенціалу регіону можуть бути сприятливими при належному управлінні та реалізації відповідних стратегій. На наш погляд, ключові напрямки, які можуть сприяти покращенню трудового потенціалу регіону повинні включати:

1. Розвиток освіти та навчання через інвестування у загальну та професійну освіту, створення курсів та програм, спрямованих на підвищення професійної компетентності.

2. Підтримка підприємництва та інновацій, а саме створення сприятливого середовища для розвитку бізнесу та підтримка інноваційних ініціатив, що може привести до створення нових робочих місць та розвитку нових індустрій.

3. Підвищення привабливості регіону для фахівців, зокрема розробка стратегій для збереження та розвитку кваліфікованої робочої сили, наприклад, шляхом створення стимулюючих умов праці, розвитку місцевого житлового фонду та інфраструктури.

4. Розвиток галузей, що відповідають потребам ринку, а саме інвестування у галузі, які вже мають потенціал у регіоні, такі як сільське господарство, медична та інженерна промисловість, таким чином створюючи додаткові можливості зайнятості.

Загалом, розвиток трудового потенціалу регіону вимагає комплексної стратегії, що поєднує у собі освіту, бізнес-розвиток та привабливі умови праці. При належному підході та інвестиціях, регіон може розвивати свій трудовий потенціал і стати привабливим місцем для роботи та життя.

Література:

1. Семикіна М. Регіональні аспекти збереження та розвитку трудового потенціалу. *РЕГІОНАЛЬНА ЕКОНОМІКА*. С. 5–9.

URL: <http://dspace.wunu.edu.ua/bitstream/316497/24009/1/Семикіна%20М..pdf> (дата звернення: 10.12.2023).

Писаренко Н.В., кандидат економічних наук, завідувач кафедри маркетингу

Шолудченко С.В., кандидат економічних наук,

декан факультету економіки, соціальних технологій та туризму

Академія праці, соціальних відносин і туризму

м. Київ, Україна

НОВІТНІ ІНСТРУМЕНТИ МАРКЕТИНГОВОЇ КОМУНІКАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ ВПЛИВУ НА СПОЖИВАЧА

У більшості підприємств українського ринку товарів та послуг відсутня чітка система синергічного застосування інструментів маркетингових комунікацій. Діяльність пов'язана з плануванням та контролем маркетингової комунікаційної політики знаходиться на значно нижчому рівні, аніж за кордоном, наявна проблема також із оцінюванням ефективності реалізації комунікаційної політики. Без запровадження її цілеспрямованої та ефективної діяльності майбутнє підприємства є малоперспективним.

Маркетингові комунікації – це сфера діяльності, яка постійно змінюється. Нові теорії, нові методики і технології, а також суспільно-політичні зміни створюють динамічне середовище, в умовах якого спеціалісти з маркетингу намагаються донести інформацію визначеним цільовим аудиторіям [1].

Сучасний ринок товарів та послуг перенасичений інформацією. З розвитком технологій та суспільства в цілому маркетингологи на постійній основі використовують все нові й нові інструменти комунікацій, крім того застосовують свою творчість та креативність.

Традиційні маркетингові комунікації сприяли виникненню нових технологій та методів впливу на свідомість споживачів. Зміни на ринку інтенсифікують появу новітніх